

Гусар О.О., Літвінова О.В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків

Роль стратегічного управління інноваційним розвитком ЗОЗ

gusar.olia@gmail.com

Вступ. Розв'язання сучасних проблем ЗОЗ потребує реалізації чітких і зрозумілих кроків, які вочевидь мають ґрунтуватись на стратегічному управлінні, що передбачає формування концепції, вибір стратегій інноваційного розвитку сфери охорони здоров'я для визначення й одержання потрібних ресурсів та їх використання, розподілу ресурсів з метою забезпечення ефективної роботи сфери охорони здоров'я в майбутньому. Стратегічне управління інноваційним розвитком сфери охорони здоров'я сприяє забезпеченню процесу створення і впровадження інновацій та організаційних змін у достатньому обсязі для адекватної реакції на зміни в зовнішньому середовищі.

Метою дослідження є визначення ролі стратегічного управління інноваційним розвитком ЗОЗ.

Матеріали та методи дослідження. Під час проведення наукового дослідження були використані роботи вітчизняних та іноземних науковців, що займаються питаннями інноваційного розвитку організацій, структурно-логічний підхід, метод теоретичного узагальнення, графічний метод тощо.

Отримані результати. Проведені теоретичні дослідження дозволили встановити, що в узагальненому виді стратегічне управління інноваційним розвитком ЗОЗ можна представити наступним чином (рис. 1)

Чинники, які зорієнтовані на покращення роботи в інноваційної діяльності сфери охорони здоров'я стоять у прерогативі інституцій стратегічного управління зазначеним напрямом завдяки реалізації низки важливих функцій:

– визначення орієнтирів інноваційного розвитку сфери охорони здоров'я;

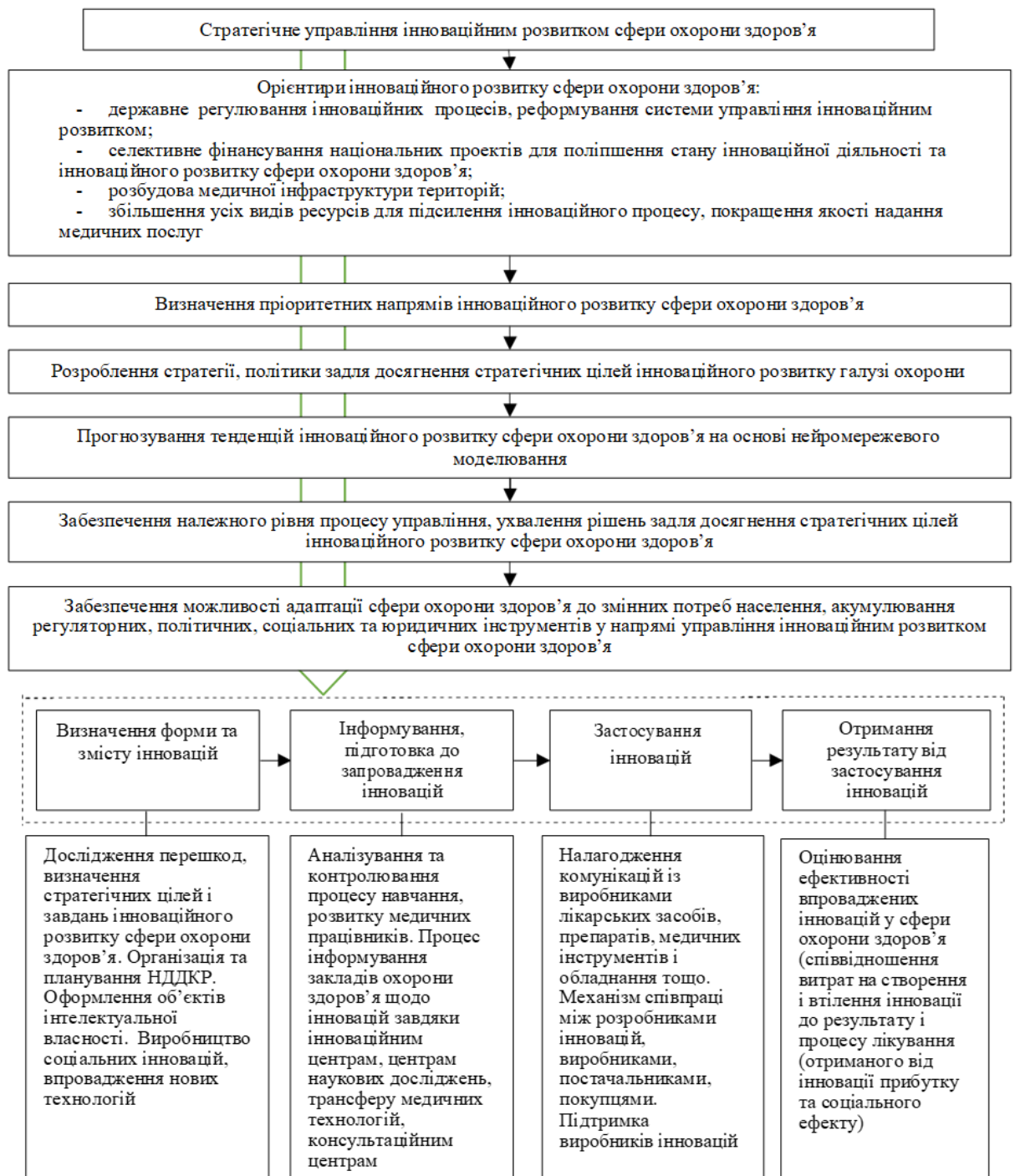

Рис. 1 Стратегічне управління інноваційним розвитком ЗОЗ

- встановлення пріоритетних напрямів інноваційного розвитку сфери охорони здоров'я;
- розробка стратегії, політики задля досягнення стратегічних цілей інноваційного розвитку сфери охорони здоров'я;

- забезпечення належного рівня процесу управління, ухвалення рішень задля досягнення стратегічних цілей інноваційного розвитку сфери охорони здоров'я;
- забезпечення можливості адаптації сфери охорони здоров'я до потреб населення та суспільства, акумулювання регуляторних, політичних, соціальних та юридичних інструментів у напрямі управління інноваційним розвитком сфери охорони здоров'я.

До головних орієнтирів стратегічного управління інноваційним розвитком сфери охорони здоров'я варто віднести:

1. Формування та втілення пріоритетних напрямів науки, інноваційної діяльності в сфері охорони здоров'я; інноваційна спрямованість системи державного замовлення на створення новітніх медичних технологій, різних інновацій у сфері охорони здоров'я.

2. Формування та стимулювання попиту на НДДКР у сфері охорони здоров'я; розвиток системи медичного страхування.

3. Підтримка міжнародної співпраці, технологічної інтеграції господарюючих суб'єктів, взаємодії, державно-приватного партнерства для виробництва лікарських засобів, медичної техніки і виробів медичного призначення та інших інновацій у сфері охорони здоров'я.

4. Модернізація структури сфери охорони здоров'я; технічне переоснащення господарюючих суб'єктів у сфері охорони здоров'я, які займаються науковими дослідженнями та розробками, створенням інновацій, зокрема, закладів охорони здоров'я з метою впровадження інновацій та підвищення якості наданих медичних послуг.

5. Розвиток інноваційних центрів, центрів наукових досліджень, трансферу медичних технологій у сфері охорони здоров'я; формування та подальший поступ інноваційної інфраструктури, що сприятиме розробці і впровадженню інновацій сфері охорони здоров'я, зокрема інноваційних медичних технологій.

Послідовність здійснення стратегічного управління інноваційного розвитку сфери охорони здоров'я в горизонтальному векторі полягає у наступному:

1. Дослідження перешкод, визначення стратегічних цілей і завдань інноваційного розвитку сфери охорони здоров'я; організація та планування НДДКР; оформлення об'єктів інтелектуальної власності; виробництво інновацій у сфері охорони здоров'я, впровадження нових технологій.

2. Аналізування та контролювання процесу навчання, розвитку медичних працівників; процес інформування закладів охорони здоров'я щодо інновацій завдяки інноваційним центрам, центрам наукових досліджень, налагодженню процесу трансферу медичних технологій, консультаційним центрам.

3. Налагодження комунікацій із виробниками лікарських засобів, препаратів, медичних технологій, інструментів, обладнання та інших інновацій у сфері охорони здоров'я; співпраці між розробниками інновацій, виробниками, постачальниками, покупцями; державна підтримка господарюючих суб'єктів, що проводять дослідження та здійснюють виробництво інновацій.

4. Оцінювання ефективності та результативності впроваджених інновацій у сфері охорони здоров'я (співвідношення витрат на створення і втілення інновації до результату і процесу лікування (отриманого від інновації прибутку та соціального ефекту).

Висновки. В цілому можна відзначити, що стратегічне управління інноваційним розвитком повинно передбачати не лише стратегічні цілі та рішення, які визначають розвиток ЗОЗ, а й вміння оперативно реагувати на певні зміни ринкової кон'юнктури, можливість виконати незапланований стратегічний маневр, зміну напрямку розвитку чи певної цілі закладу.